

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse teemal „Ettepanek: nõukogu määrus, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks”

KOM(2008) 721 (lõplik) – 2008/0216 (CNS)

(2009/C 277/11)

Raportöör: **Richard ADAMS**

15. detsembril 2008. aastal otsustas nõukogu vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklile 37 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses:

„Ettepanek: nõukogu määrus, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks”

KOM(2008) 721 lõplik – 2008/0216 (CNS).

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav põllumajanduse, maaelu arengu ja keskkonna sektsioon võttis arvamuse vastu 17. aprillil 2009. Raportöör oli José María ESPUNY MOYANO.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee lükkas täiskogu 453. istungjärgul 13.–14. mail 2009 (13. mai istungil) sektsiooni arvamuse tagasi ja võttis vastu järgmise, Richard Adamsi koostatud vastuarvamuse. Poolt hääletas 98, vastu hääletas 75, erapooletuks jäi 11 liiget.

1.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee toetab kalanduskontrolli süsteemi olulist reformimist komisjoni poolt ning tunnustab seda kui ühise kalanduspoliitika (ÜKP) nurgakivi ning kui äärmiselt olulist ja tungivalt vajalikku ümberkorraldust, mis aitab parandada ÜKP tõhusust enne väljapakutud ulatuslikku reformi.

1.2. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee leiab, et ELi praegusel kalanduskontrolli süsteemil on olulisi puudusi. See on ebatõhus, kulukas ja keeruline ega anna tulemusi. Sellel ebaõnnestumisel on olulised tagajärjed kalavarude jätkusuutlikkusele, kalatööstusele, kalapüügist sõltuvatele piirkondadele ja keskkonnale. Komitee märgib, et ka komisjon jagab seda seisukohta.

1.3. Eriti on ÜKP tekitanud teatud sidusrühmades hoiakuid, mida iseloomustavad viivitamine, kohustuste täitmisest kõrvale hoidmine, vastumeelsus rakendamisele ja eeskirjade eiramine. Kalanduskontrolli süsteemi reformiga soovitakse muuta seda vaenulikku, eiravat kultuuri. See peegeldab uut lähenemisviisi, mis visandati 2009. aasta aprilli rohelises raamatus ühise kalanduspoliitika reformi kohta, ning mis on seetõttu mõõdupuu sidusrühmade tahtele muutusi läbi viia.

1.4. Üle 75 % maailma kalavarudest on kas täielikult ära kasutatud või ülepuütud. 88 % ELi kalavarude puhul püütakse üle maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taseme.

1.5. ELi praegune kontrollisüsteem on ebapiisav ja õõnestab põhiandmete usaldusväärsust, mille alusel kujundatakse teaduslikku nõustamist. Ebausaldusväärsete andmete tõttu püsivad mittejätkusuutlikud püügitasemed. Pettusi on raske avastada ja määrata- vad karistused on sageli palju madalamad kui ülepuügist saadav võimalik kasu. Komisjonil puuduvad ka õiguslikud vahendid, mis takistab komisjoni suutlikkust kiiresti ja tõhusalt reageerida, kui ta avastab probleemi riiklike kontrollisüsteemide tegevuses. Samas pakuvad uued tehnoloogiad võimalusi, mida ei kasutata täielikult ära.

1.6. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee usub, et uue süsteemiga luuakse kontrollile globaalne ja integreeritud lähenemisviis, keskendudes seejuures ühise kalanduspoliitika kõigile aspektidele ja hõlmates kogu püügi-, lossimise, transpordi, töötlemise ja turustamise ahela alates püügist kuni tarbijani.

1.7. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on seisukohal, et komisjon on täitnud oma kohustused sidusrühmadega konsulteerimisel, koostanud hästi analüüsitud mõjuhindangu ning tal on õigus tungivalt nõuda viivitamatut reformi ning mitte oodata tegetsemisega seni, kuni määratletakse ühise kalanduspoliitika tulevik pärast 2012. aastat.

Brüssel, 13. mai 2009

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Mario SEPI

LISA

Järgmine seksiooni arvamus asendati täiskogu istungjärgul vastuvõetud vastuarvamusega, kuid selle poolt hääletas vähemalt veerand hääletanutest.

1. Järeldused

1.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee tunnistas vajadust lihtsustada ühise kalanduspoliitika (ÜKP) kontrollisüsteemi ja nõustub kavandatud reformi põhimõtetega.

1.2. Sellegipoolest ei ole komitee arvates praegu kõige sobivam hetk reformi teostamiseks, kuna alles hiljuti käivitati arutelu ÜKP tuleviku üle pärast 2012. aastat ning on väga tõenäoline, et kõnealuses poliitikas tehakse kontrollisüsteemi tugevalt mõjutavaid muudatusi. Seetõttu soovib komitee, et kõigepealt analüüsitaks põhjalikult ÜKP põhielemente ja erinevaid kohaldatavaid juhtimismudeleid, millest pärast saab uute kontrollimeetmete alus.

1.3. Komitee väljendab kahetsust, et püüdes reforme kiiresti alustada, ei viinud komisjon nõuetekohaselt läbi vajalikku eelnevat konsulteerimist asjaomaste pooltega. Komitee arvates eeldab reformide edu, et kõik asjaomased majandus- ja ühiskonnaelus osalejad oleksid põhjalikumalt kaasatud.

1.4. Lisaks leiab komitee, et kontrollisüsteemi lihtsustamise asemel suurendavad ettepanekus kavandatud muudatused kontrollimehhanismides võrreldes praeguse olukorraga märkimisväärselt laevadele ja kalandusega tegelevatele ametiasutustele seatavate kohustuste hulka. Seetõttu soovib komitee piisavalt pika üleminekuperioodi kehtestamist.

1.5. Komitee arvates ei ole asjakohaselt hinnatud kõnealuste meetmete sotsiaalmajanduslikke tagajärgi.

1.6. Lihtsustamiseks eeskirjadest kinnipidamist palub komitee komisjonil avaldada lisa, milles oleks üksikasjalikult loetletud eri laevatüüpidele kehtivad tähtajad ja kohustused.

1.7. Konkreetsete tehniliste küsimustega seoses kutsub komitee komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamenti üles võtma arvesse konkreetsete märkuste all esitatud tähelepanekuid.

2. Sissejuhatus

2.1. Euroopa Komisjon avaldas 14. novembril 2008 ÜKP kontrollisüsteemi reformimiseks kolm dokumenti: komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, ⁽¹⁾ määruse ettepanek ise ⁽²⁾ ja mõjuhinnang ⁽³⁾.

2.2. Komisjoni leiab, et 2002. aastal loodud kontrollisüsteemil on tõsiseid puudujääke, mis seavad ohtu süsteemi üldise tulemuslikkuse, ning et süsteem on ebatõhus, kulukas, keeruline ja ei anna soovitud tulemusi. Seetõttu kavatses komisjon ÜKP kontrollisüsteemi põhjalikult reformida.

2.3. Komisjoni sõnul on reformi peamine eesmärk luua ühenduse inspeksiooni-, seire-, kontrolli-, järelevalve- ja eeskirjade järgimise süsteem, mis loob ÜKP eeskirjade tõhusaks rakendamiseks vajalikud tingimused.

2.3.1. Konkreetsemalt rääkides on komisjon seisukohal, et tema kavandatud reformiga soovitakse parandada olukorda alljärgnevate meetmete kaudu.

— *Õigusraamistiku lihtsustamine.* Ettepanekuga kehtestatakse ÜKP kõigile eeskirjadele ühised kontrollstandardid. Ettepanekus määratakse kindlaks põhimõtted ning üksikasjad sätestatakse hilisemas rakendusmääruses.

— *Kontrollikeskkonna laiendamine.* Ettepanekus käsitletakse seni hõlmatamata valdkondi (transport, turud, jälgitavus) ja teisi valdkondi, kus on suurenenud kontrollimise vajadus (püütud kala vette tagasilaskmine, harrastuskalapüük, merekaitsealad).

⁽¹⁾ KOM(2008) 718 lõplik.

⁽²⁾ KOM(2008) 721 lõplik.

⁽³⁾ SEK (2008) 2760.

- *Võrdsete kontrollitingimuste loomine.* Ühtlustatud kontrollmenetluste ja ühtlustatud hoiatustrahvide kehtestamine tagab kõigi kalurite võrdse kohtemise sõltumata tegutsemiskohast ning suurendab usaldust süsteemi vastu.
- *Kontrollile ja inspekteerimisele lähenemise tõhustamine.* Riskijuhtimise süstemaatiline kasutamine võimaldab liikmesriikidel ja komisjonil keskenduda kontrollressursid suurima eeskirjade rikkumise riskiga valdkondadele.
- *Halduskoormuse vähendamine.*
- *ÜKP eeskirjade senisest tõhusam rakendamine.* Komisjon järgib makrotasandil toimival haldamisel põhinevat lähenemisi viisi ja paneb rõhu sellele, et kontrollida ja jälgida, et liikmesriigid järgivad eeskirju.

2.4. Määruse ettepanek täiendab määrust, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks, ⁽⁴⁾ ning määrust, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ⁽⁵⁾. Need kolm määrust moodustavad uue kontrollraamistiku.

2.5. Komisjon kavatsuste kohaselt tuleks uut määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2010.

3. Üldised märkused

3.1. Komitee tunnustab, et ÜKP edukaks rakendamiseks on vaja kohaldada tõhusat, ulatuslikku, integreeritud ja mittediskrimineerivat kontrollisüsteemi, mis katab küsimuse kõiki tahkusi n-ö võrgust taldrikuni ning mis tagab vee-elusressurside säästva kasutamise.

3.2. Komitee on ka seisukohal, et kehtiva süsteemi parandamiseks on vaja reformida ühenduse kontrollisüsteemi. Komitee toetab ettepaneku aluseks olnud üldpõhimõtteid.

3.3. Sellegipoolest leiab komitee, et tõsiselt tuleks arutleda selle üle, kas praegu on õige hetk kõnealuse olulise reformi teostamiseks. Komisjon käivitas 2008. aastal arutelu ÜKP tuleviku üle pärast 2012. aastat. Järgmiste aastate jooksul vaadatakse läbi kõnealuse poliitika põhielemendid. Komitee arvates tuleks kontrollisüsteemi reformimisel arvestada uue ÜKP sisuga.

3.4. Praeguse ÜKP kohaselt juhitakse kalapüüki peamiselt TACil ⁽⁶⁾ ja kvootidel põhineva süsteemi abil. Süsteem on seatud kahtluse alla mitmes kontekstis ⁽⁷⁾. Kuna TACidest ja liikmesriikidele määratavatest kvootidest kinnipidamine on siin vaadeldava määruse peamisi eesmärke ning kuna institutsioonid tunnistasid, et kõnealune süsteem vajab selget parandamist, tundub asjakohasem vaadata need juhtimissüsteemid läbi enne kontrollisüsteemi reformimist. Igal juhul soovitab komitee teostada kõigepealt ÜKP põhielementide range ja põhjaliku läbivaatamise ning erinevate kohaldatavate juhtimismudelite analüüsi ning siis kohandada uued kontrollimeetmed vastavalt nendele tulemustele.

3.5. Komitee väljendab kahetsust, et komisjon esitas õigusaktide paketi, st teatise, määruse ettepaneku ja mõju hindamise aruande samaaegselt. Üldjuhul esitab komisjon esmalt teatise, et seda saaks kasutada juhenddokumendina ettepaneku üle peetavas arutelus. Komitee arvates eeldab reformide edu, et kõik asjaomased majandus- ja ühiskonnaelus osalejad oleksid kaasatud ning et nendega peetaks põhjalikku arutelu. Ettepanekus esitatud laiaulatuslikku reformi ei saa möödaminnes läbi viia.

3.6. Määruse ettepanekuga kaasneb laevadele ja kalandusega tegelevatele ametiasutustele seatavate kohustuste hulga märkimisväärne suurenemine. Komitee leiab, et sellises olukorras võib tekkida tõsiseid praktilist laadi probleeme, kuna ei liikmesriikidel ega komisjonil ole sobivat struktuuri ega piisavat personali kogu ettepanekuga ettenähtud teabe kogumiseks ja töötlemiseks. Samas suurenevad ka ettevõtjatele seatavad kohustused. Komitee peab liikmesriikidel ja ettevõtjatel lasuva halduskoormuse suurendamist praegustel kriisiaegadel kohatuks, kuna mõju ettevõtetele ja tööhõivele (eriti 10 kuni 15 meetri pikkuste laevade puhul) võib olla väga negatiivne.

⁽⁴⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks, ELT L 286, 29.10.2008.

⁽⁵⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele, ELT L 286, 29.10.2008.

⁽⁶⁾ Suurim lubatud väljapüük (*total allowable catch*).

⁽⁷⁾ Euroopa Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2007.

3.7. Komitee usub, et lihtsustamine peab toimuma järk-järgult, arvestades selle analüüsi ja hilisema rakendamise keerulisust, kehtestatavate süsteemidega seonduvaid suuri majanduslikke kulusid ning esialgselt kogenematusel ja harjumatusel tulenevaid põhjuseid. Kavandatud muudatused on väga ulatuslikud ning komitee arvates vajavad nad põhjalikumat ja pikeemat arutamist. Seetõttu tuleks komitee arvates sätestada artiklis 16 piisavalt pikk üleminekuperiood, et oleks võimalik kohendada lõpuks kontrolli reguleerivates õigusnormides tehtavate muudatustega.

3.8. Komitee usub, et eeskirjadest kinnipidamise kultuur peaks tuginema asjaomaste poolte koostööle, mõistvale suhtumisele ja valmidusele ning mitte kontroll- ja karistusmeetmete ja –menetluste suurendamisele. Lihtsustatud ja kõigile asjaomastele pooltele raskusteta arusaadavad eeskirjad soodustavad nendest kinnipidamist.

3.9. Komisjon kavatseb jätta endale olulise kontrollipädevuse. Komitee arvates tuleb arvesse võtta nõukogu ja komisjoni vahelist tasakaalu, et vältida tulevikus pädevuskonflikte.

3.10. Komitee on seisukohal, et määrusega tuleks ette näha võimalus kasutada kalapüügil kasutamata jäänud püügikvoote ja pakkuda neid teistele liikmesriikidele, et need saaksid parandada oma kalanduse tulemuslikkust.

4. Konkreetsed märkused

4.1. Komitee arvates ei tohiks ühenduse kalalaevale väljastatud püügiluba olla piiratud ühenduse vetele, mistõttu soovib komitee sõnade „ühenduse vetes üldiselt” väljajätmist artikli 4 lõikest 8.

4.2. Seoses artikli 4 lõikega 10 leiab komitee, et „merekaitseala” määratlus peaks hõlmama ühenduse menetlust selliste alade loomiseks, kasutamiseks, kontrollimiseks ja jälgimiseks, kui need asuvad ühenduse vetes ja kui neil on mõju kalapüügile.

4.3. Artikli 4 lõikes 17 on esitatud „töötlemise” määratlus, mis hõlmab puhastamise, rookimise, jäätamise ja külmutamise protsesse. Komitee arvates peab töötlemise määratlus olema seotud mere elusressursside organoleptiliste omaduste muutmise, ent mitte toote säilitamisega seotud protsessidega, mille eesmärk on pakkuda tarbijatele kalatooteid enamate tervis- hoiualaste garantiidega. Seetõttu teeb komitee ettepaneku jätta taolised tegevused töötlemise määratlusest välja.

4.4. Komitee on seisukohal, et artikli 7 punktis f tuleks ära mainida „avamere” alad, mis ei kuulu mõne piirkondliku kalandusorganisatsiooni pädevusalasse.

4.5. Komitee arvab, et artiklis 9 ette nähtud laevaseiresüsteemi, mis toimib seadme kaudu, mis edastab regulaarsete vahedega laeva asukoha ja identiteedi kindlaksmääramiseks vajalikke andmeid, ei tuleks laiendada 10- kuni 15-meetrise kogupikkusega laevadele. Kõnealuste laevade tegevus on nende omadustest tulenevalt piiratud, nad tegutsevad rannikulähedastel aladel ja neid on lihtne kontrollida. Teisalt kaasnevad süsteemi paigaldamisega olulised ja ebaproportsionaalselt suured kulud sellele laevastikuosale, mis koosneb suurest arvust kõrge tööhoivetasemega väikestest ja keskmise suurusega ettevõtetest.

4.6. Komitee arvates on artiklis 14 ette nähtud ühenduse laevade püügipäevikuid käsitlevad sätted ülemäärased, nende kontrollimine tekitab märkimisväärset halduskoormust. Sätteid tuleks kohaldada üksnes nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel.

4.6.1. Kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatakse, et püügipäevikusse tuleb registreerida iga vette tagasi lastud liigi kogused. Komitee arvates tuleks need püügid registreerida, kui nad ületavad teatud määra, nt 50 kg.

4.6.2. Artikli 14 lõike 3 kohaselt on püügipäevikusse registreeritud koguste hinnangute ja pardal asuva püügi kilogrammides mõõdetud koguste vaheline lubatud kõikumine 5 %. Komitee leiab, et juba praegu on raske kinni pidada kehtivast määrast, mis rangeimate taastamiskavade puhul moodustab 8 %. Liiga väikeste lubatud kõikumistega seotud suur halduskoormus ja kalurite jaoks tekkivad raskused, kuna nad ei suuda kinni pidada lubatud kõikumistest ja neile rakendatakse palju sanktsioone, on vastuolus kontrollisüsteemide lihtsustamisega. Seetõttu on selle sätte kohaldamine ebasoovitav.

4.6.3. Komitee on seisukohal, et säilitatud kala kaalu eluskaaluks ümberarvestamiseks kindlaks määratavaid, liikmesriigiti erinevaid ja seetõttu iga riigi püügi arvutamist mõjutavaid ümberarvestustegureid ei tuleks kehtestada mitte ainult liikmesriikides kohaldatavate väärtuste aritmeetilise keskmise alusel, vaid nendes tuleb arvestada ka iga kalanduse eripära ja eriomadustega. Samuti tuleb arvestada liikmesriikide ümberarvestustegurite ühenduse ümberarvestusteguriteks muutmise võimalikku mõju suhtelise stabiilsuse põhimõttele.

4.7. Määruses kalapüügi elektroonilise registreerimise kohta ⁽⁸⁾ ei nähtud ette kõnealuse meetme kohaldamist vähem kui 15-meetrise kogupikkusega laevadele. Komitee arvates ei tuleks hõlmata 10 kuni 15 meetri pikkuseid laevu seni, kuni liikmesriikide ametiasutused ei ole hinnanud kõnealuse meetme toimimist ja selle rakendamise tagajärgi üle 15 meetri pikkuste laevade puhul ning kuni sellest on saadud praktilisi kogemusi. Tasub meenutada, et elektrooniline registreerimine muutub kohustuslikuks alles 1. jaanuaril 2010 üle 24 meetri pikkuste laevade puhul ja 1. juulil 2011 üle 15 meetri pikkuste laevade puhul. Samuti ei ole ettepaneku artiklis 15 ette nähtud praegu üle 15 meetri pikkustele laevadele kehtivaid erandeid e-menetluste suhtes. Sellest tulenevalt kutsub komitee viima kõnealused sätted üksteisega kooskõlla.

4.8. Komitee arvates tuleks artiklis 17 ette nähtud eelteatis edastada üksnes põhjendatud juhtudel, nagu ka praegu, st eelteatis tuleb edastada vaid laevade puhul, mille pardal on taastamiskavadega hõlmatud liike. Niiviisi välditakse lisatöökoormust, millega tihsti ei kaasne kasulikku lisateavet, nagu nt nullpüügi korral. Komitee arvates peaks püügist teatamine põhinema esinduslikul miinimummääral.

4.9. Komitee arvates tuleks kalalaevade kaptenite või nende esindajate edastatavad eelteatised saata alati lipuriigile, aga mitte rannikuäärsetele või lossimisriikidele. Praegu tuleb laeva teatis edastada alati selle lipuriigi sidekeskusele ning sidekeskustel tuleb edastada teave ülejäänud liikmesriikidele ⁽⁹⁾.

4.10. Komitee leiab, et artiklis 18 sätestatud merel toimuva ümberlaadimise keeld võib tekitada tõsisid probleeme teatavatele kalapüügi liikidele, kuna keeld kahjustab asjaomaste laevastike majanduslikku elujõulisust. Lisaks võib asjaolu, et keelatakse ära kala ümberlaadimine selle edaspidiseks töötlemiseks või külmutamiseks merel või püügipiirkondade läheduses, halvendada tarbimiseks mõeldud kala kvaliteeti.

4.11. Seoses artikliga 21 on komitee seisukohal, et lossimise järgne kahetunnine tähtaeg lossimisdeklaratsioonide andmete edastamiseks elektroonilisel teel on liiga lühike ja sellest kinnipidamine võib osutuda problemaatiliseks. Seetõttu teeb komitee ettepaneku pikendada tähtaega 24 tunnini, võttes arvesse praegust 48-tunnist tähtaega.

4.12. Komitee arvab, et artiklis 28 tuleks sätestada vajalikud menetlused, et mõne liikmesriigi kasutamata jäänud püügikvoodid, mida asjaomane liikmesriik lõpuni ära ei kasuta, võidakse teatavatel tingimustel loovutada teisele liikmesriigile ning et teatava liikmesriigi kasutamata jäänud püügikvoodid võidakse üle kanda järgmisesse aastasse. Parandusmeetmete puhul tuleb liikmesriigile kalapüügi peatamise eest makstav hüvitis maksta kiirete ja kergesti kohaldatavate menetluste abil.

4.13. Komitee arvates võib artikkel 33 tekitada probleeme teatavatele laevastikele, kes püüavad väikseid pelaagilisi liike ja kes laadivad oma saagi sadamas ümber külmutuslaevadele töötlemiseks. See võib puudutada ka laevastikke, kes lossivad oma saagi mõnes teises kui oma koduliikmesriigis, et vedada saak seejärel veoautoga teiste liikmesriikide sadamatesse, kus seda lõpuks turustatakse.

4.14. Artiklis 35 sätestatud taastamiskavaga hõlmatud liikide eraldi paigutamise osas toetab komitee seda, et kõnelused liigid paigutatakse ülejäänud saagist eraldi kastidesse ja et seda kontrollitakse vastavate märgiste abil. Sellegipoolest leiab komitee, et nende paigutamine ülejäänud saagist eraldi ei võimalda paremat järelevalvet saagi üle, kuna taastamiskavaga hõlmatud liike sisaldavad kastid tuleb igal juhul tähistada märgisega, mis näitab kalaliigi FAO koodi.

4.15. Artiklis 41 sätestatud vette tagasi laskmise registreerimise osas on komitee seisukohal, et meede on esmatähtis kalavarude säilitamiseks ja teaduslike hindamiste kvaliteedi parandamiseks eelkõige mitme liigiga püügipiirkondades. Komitee kutsub vähendama vette tagasi laskmist, tagades seeläbi jätkusuutlikkuse. Sellegipoolest leiab komitee, et vette tagasi laskmise registreerimise osas esitatud nõuded on liiga ranged ja kalandustegevusega ühitamatud, põhjustades liigset töökoormust, mis võib seada ohtu laeva turvalisuse, kalurite heaolu või sanitaartingimused. Väljend „viivitamatult” on liiga ebamäärane ja põhjustab õiguslikku ebakindlust.

4.16. Komitee peab artiklites 43 kuni 46 sätestatud püügipiirkondade reaalajas sulgemist tundlikuks meetmeks, mille käivitamisele tuleb anda põhjalik hinnang. Kuna tehnilisi meetmeid käsitleva määruse ettepanekuga ⁽¹⁰⁾ määratakse kindlaks konkreetne õigusraamistik, on komitee arvates järjekindlam ära oodata määruse hindamise lõpule viimine. Igal juhul peavad mehhanismid nii püügipiirkonna sulgemiseks kui ka selle taasavamiseks olema paindlikud ja kergesti kohaldatavad. Selles mõttes on komitee seisukohal, et on raske järgida teatavate ajutiselt suletud piirkondade taasavamiseks kehtestatud menetlust, mille puhul on nõutav teadusliku vaateleja viibimine pardal, kui menetlus soovitakse viia läbi nii kiiresti, et sellest ei tekiks kaluritele ebavajalikku kahju.

⁽⁸⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1966/2006 kalapüügi elektroonilise registreerimise ja aruandluse ning kaugseirevahendite kohta, ELT L 409, 30.12.2006.

⁽⁹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1077/2008, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1966/2008 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, ELT L 295, 4.11.2008.

⁽¹⁰⁾ Ettepanek: nõukogu määrus kalavarude kaitse kohta tehniliste meetmete abil, KOM(2008) 324 lõplik.

4.17. Komitee ei pea mõistlikuks, et artikli 47 lõikes 3 sätestatakse, et harrastuskalastajate püütud mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliikide saagid arvestatakse lipuliikmesriigi asjaomastest kvootidest maha, kuna see kahjustaks oma tegevusega elatist teenivaid elukutselisi kalureid. Lisaks leiab komitee, et harrastuskalastust tuleks kalavarude kaitseks igas liikmesriigis nõuetekohaselt reguleerida ja kontrollida.

4.18. Artikliga 84 kehtestatakse karistuspunktide süsteem ÜKP eeskirjade vastu eksitavate kalurite karistamiseks. Komitee ei pea süsteemi sobivaks selle diskrimineeriva olemuse tõttu kolmandate riikide laevastike suhtes, kes ei ole süsteemiga hõlmatud ning kes tarnivad Euroopa Liitu üle 60 % sisetarbimisest, ning proportsionaalsuse põhimõtte vähese või puuduva arvessevõtmise tõttu, kui kavatakse kalapüügiluba omanikult ära võtta, mis viib asjaomase kalastusettevõtte sulgemise ja seega töökohtade kaotamiseni.

4.19. Komitee peab artikliga 95 ette nähtud finantsmeetmeid liiga piiravateks. Liikmesriigile antava finantsabi peatamine ja tühistamine raskuste tõttu määruks sätestatud kohustuste täitmisel toob endaga kaasa tõsiseid tagajärgi kalandussektori osalejatele, keda seeläbi karistatakse.

4.20. Artikliga 96 nähakse ette püügipiirkondade sulgemine ühise kalanduspoliitika eesmärkide mittetäitmise tõttu liikmesriikide poolt. Komitee arvates kasutatakse artikli sõnastuses väga ebamääraseid mõisteid, mida võidakse valesti tõlgendada. Komitee leiab, et püügipiirkond tohiks sulgeda vaid erandjuhul ja üksnes siis, kui selleks on piisavad ja tõendatud põhjused. Kõnealuse meetme rakendamise piirid tuleb selgesõnaliselt määratleda.

4.21. Komitee väljendab muret raskuste pärast konfidentsiaalsuse ning ameti- või ärisaladuse kaitse tagamisel, arvestades elektrooniliste teadete ning teabe saatjate ja saajate paljusust ning teabevahetuseks, asukoha kindlakstegemiseks ja identiteedi tuvastamiseks vajaminevate vahendite suurt arvu.

Hääletuse tulemus	75 Vastu	98 Erapooletuid	Poolt 11
--------------------------	----------	-----------------	----------